

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insertis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XXIX. Dominis Inf. Octa. Ascensio. Ostracismus Evangelicus.
Thema. Hæc locutus sum vobis ut uon scandalizemini. Absq[ue] Synagogis
facient vos. Ioan. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](#)

DISCURSUS XXIX.

Dominica Inf. Octa. Ascensionis.

Ostracismus Evangelicus.

THEMA.

Hæc locutus sum vobis ut uon scandali-
zemini. Absque Synagogis facient
vos. *Joan. 16.*

SYNOPSIS.

- I. *Mundi merces est malum pro bono reddere, sicut apud Athenienses Ostracismus seu exilio pœna viris optimis indicebatur.*
- II. *Id ostendit fabula de serpente & viatore contra quem beneficium varia animalia tulerunt sententiam.*
- III. *Et multa preclarorum virorum exempla, qui mala pro bonis receperunt; & rarus valde Pyrrhias qui beneficium gratius repandat.*
- IV. *Plures sunt qui imitantur ingratum militem Alexandri, quem ob ingratitudinem nefatori exhibitam stigmate noctari voluit. Philippus eti-*
- am *Alexandri Pater ingratus Thebanis fuit.*
- V. *Josephus Ægypti Prorex pro bonis recepit mala in suis posteris apud Ægyptios: Israëlitæ similiter ingrati suo Duci Moysi, sed acceperunt mercedem debitam.*
- VI. *David plurima bona Sauli præstítit, à quo tamen non nisi mala & persecutioes accepit.*
- VII. *Ipse Christus pro beneficijs quæ mundo contulit recepit mercedem mundi, & adhuc recipit à peccatoribus, qui ei à corde suo quotidie Ostracismum indicunt.*
- VIII. *Quid mirum si & nobis con-*

contingant mala pro bonis ?
cogitandum potius , quomodo
equo animo talia mala fera-
mus, exemplo Christi, qui pro
persecutoribus orabat.

IX. Etiam Ethnicus Tygranus
praeceptor moriturus condo-
navit injuriam. Exprobra-
bunt tales aliquando Christi-
anis , qui par pari volunt re-

ferre. Asa Turca exercens ob-
livionem injuria confundet
multos fideles.

X. Simus imitatores Christi, &
eius monito pareamus , me-
mores quod beati sint , qui
persecutionem patiuntur : e-
contra persecutores sibi ipsi
nocent.

Hæc locutus sum vobis , ut non scanda-
lizemini. Absque Synagogis faci-
ent vos. *Joan. 16.*

I.

Enè agere , & malè audire ; benefa-
cere, & malum recipere ; justum esse
& persecutionem pati usque adeò in
mundo commune est, ut nullus penè
sit probus, quem non adflet aliqua ma-
levolentiæ aura, nullus benè operans
cui non rependatur malum : ut rectè Seneca obte-
statorib[us] Philosophiae Stoicæ objecerit : *Expedit*
vobis neminem videri bonum, quasi aliena virtus expro-
bratio delictorum vestrorum sit. Revocat mihi in me-
moriam mos iste Atheniensium Ostracismum , sive
legem exilij , qua multari solebant cives quorum
potentiam coeteri formidabant. Ea lege consuetum
fuit ostraco sive testulis inscribere eorum nomina,
qui timebantur : hæ conjectæ in urnam publicis co-
mitiis efficiebant , ut (teste Alexandro ab Alexand.)
Athenienses egregios ciues & benemeritos sepius ob vir-
tutem, ne quis amplius emineret, testula ablegarint. Hinc
præ-

*Senec. de
vita bea-
ta. c. 19.*

*Alex. ab
Alex. Ge-
niat. dier.
lib. 3.c. 20*

præter Theseum, Solon legum lator, Aristites quo nemo justior, Themistocles & alij turpiter in exiliū ejecti sunt, plerique Argos amandati, ubi quia bos erat æneus visenda magnitudine: *Bovem servare* dicebantur. Potior apud hos videri potest fuisse ratio vitij quam virtutis. Ejusmodi Ostracismum abiens ad cœlum Christus prædixit suis Apostolis, postquam ijs promiserat Spiritum sanctum. *Quis non exspectasset* (inquit hoc loco Toletus) *post promissum Spiritum Sanctum tantæ potentiae, Scientie, & bonitatis, & post verbum non scandalizemini, dictum Christum: In synagogis vos recipient, omnes ad vos proclives current, benevolentia & obsequio afficiunt &c.* Sed multò aliter divina sapientia de rebus iudicat, quam mundana, plus Spiritus S. virtus splendet in morte contemnda, quam impedienda, in sustinendis leto animo afflictionibus quam in avertendis. Quare fideles mei ut non scandalizemini hæc hodie dicam vobis: quod mundi merces sit malum pro bono reddere, vestra vero merces, qui Apostolorum imitatione mala pro bonis recipitis, non tantum in cœlo post hanc vitam, sed sæpè etiam in hac vita copiosior exspectanda,

II. Fortè transiuntem viatorem serpens in angusto delitescens foramine rogabat ut saxum quod exitum impeditiebat removeret, pretium operæ ad promittens *Mundi mercedem.* Magnum quid animo concipiebat viator auditâ *Mundi mercede;* accessit, removit, saxum; fecit serpenti liberum exitum, & mercedem petiit. Tum serpens: Perimam te inquit, qui me liberasti, quia *Mundi merces* est perimere eum qui vitam dedit, & benefactori malefacere. Ab iniqua sententia appellat via-

Tolet. in
Joan.

Anon. in
Prov.
Germ.

Ccc tor

tor ad alterius obvij animalis tribunal non invito serpente. Carpunt igitur viam, & occurrit eis claudus & macie confectus canis, qui auditâ causa pro serpente pronuntiat, & ostendit suo exemplo hanc esse mundi mercedem malum pro bono rependere, Ego , inquit, multis annis servivi meo Domino, assiduus in venationibus, in nocturna & diurna vigilia, jam senio confectum Dominus expulit ē Do- mo, & dedit mundi mercedem. Appellat iterum viator ad aliud animal, & en obvius illis strigosus equus, qui similiter causam adjudicavit serpenti. Et ego, inquit, multis annis portavi Dominum meum, & in multis periculis meâ dexteritate conservavi à lapsu ; jam deficientibus viribus ad molam venditus sum, & pro avena vix gramen mihi sufficiens apponitur : hæc est *Mundi merces*. Appellat tertio viator, & occurrit illi vulpes, quæ auditâ controversiâ, monet viatorem serpentis causam justam esse, suâ tamen astutiâ pollicetur effecturâm, ut evadat periculum, si omnes gallinas, quas domi alit sibi promittat. Annuit Viator, & vulpes ad serpentem : sententiam, ait, ferre non possum nisi videam locum ex quo te hic liberavit. Itur ad antrum ; monet iterum vulpes viatorem : cum serpens & ego ingressi fuerimus tu saxum præpara, & cum ego repente exiliero iterum foramen obturato, ut *Mundi mercedem* serpens recipiat, quam pæctus est. Ita factum. Exigit mox vulpes gallinas, & promptus est dare viator, sed negat uxor, quæ domesticos canes concitat ut vulpem in fugam a- gant. Reversa per intervalla vulpes unam post a- liam abstulit gallinam : Uxor viatoris denuo canes vigiles constituit, qui demum apprehensuam vul- pem

pem lacerarunt, ut & ipsa *Mundi mercedem* acceperit. Apologus iste mundi statum ostendit, in quo mille doli & fraudes, mille injuriæ & nocumenta, & passim beneficia maleficijs compensata. Hinc illia adagia: *Qui serpentem frigore concretum sinu foveat, ab eo calefacto punctus perit. Lopus cura pastoris ab ove lactatus, major factus nutricem devorat. Hedera muros & arbores à quibus sustentatur, prosternit. Verbo malum ubiq; pro bono redditur. Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini,* ut non miremini quasi novum, ut non subducatis humeros patientiæ.

III. Apud Græcos olim proverbio jactatum est: *Nemo benemerito bovem immolavit, præter Pyrrhiam.* Quo volebant expressum, quām rarus sit qui bona bonis compensat, plurimos autem, qui rependunt mala pro bonis. Dicti occasio illa fuit. Apud Ithacam(ut narrat Plutarchus) instatione erat navis piratica, in eaq; senex cum testis picem continentibus. Ad hanc fortè fortuna portitor appulit Ithacensis nomine Pyrrhias, qui sénem nullius sui comodi causa, sed precibus ac miseratione illius inductus redemit, cadorum etiam nonnullis hortatu eius emptis. Postquam discessu prædonum data est licentia, senex Pyrrhiam ad fictilia vasa adduxit, ostenditq; multum auri argentiq; pici permixtum. Ita Pyrrhias subito ditatus, cum aliis officiis sénem coluit, tum bovem ei immolavit. Hinc natum proverbium: *Nemo benemerito bovem immolavit præter Pyrrhiam.* Coeteri potius ad bovem servandum mitunt, quos vident bene agere, uti Atheniensēs fecerunt magnis viris. De Scipione Nasica ita Plinius observat: *Vir optimus semel à condito ævo judicata-*

*Plut. P. I.
Moral.
in qq.
græc.
num 34.*

Plin. lib.
7. c. 34.
nat. hist.

Balde Ba-
tracho.

Plut. in
Apoph.

Ælian.
lib. 4.
var. hist.

Seneca lib.
4. de Be-
nefic.

catus est Scipio Nasica à jurato Senatu. Idem in toga candida bis repulsa notatus à populo. In summa, ei in patria mori non licuit: non Hercule magis, quam extra vincula illi sapientissimo ab Apolline judicato Socrati. Scipio Africanus post ingentia patriæ impensa beneficia, post victum Annibalem, æmulorum invidia coactus Roma recedere dixisse fertur: *Ingrata patria nec ossa quidem mea habebis*. Sic pleriq; beneficia pulveri, adversa verò quæ patiuntur, marmori inscribunt. Sic rosa cruentat manum à qua excilitur, viperæ matrem perforat & enecat à qua generatur, sub umbram platani accurrunt homines tempestate afflitti, ut aiebat Themistocles, cum verò serenum est, eius frondes convellunt & frangunt. Mulus saturatus lacte materno calcibus petit matrem, ut de Aristotele discipulo solebat dicere Plato. Quocunq; me verto ubiq; video benefacta exolvi *Mundi mercede*: & Ostracismum Atheniensium communem factum toti mundo.

IV. Habebat Philippus Macedonum Rex militem, venalis animæ, mauuoratem, in multis expeditionibus fidei perspectæ, qui naufragium passus ab uno colonorum Macedonum hospitio acceptus est; hic Spiritum eius recollegit, in villam transtulit, lectulo suo cessit, & triginta dierum impensa curavit, viatico donavit, identidem repetenter: Gratiam tibi referam, videre tantum mihi Imperatorem meum liceat. Redux ad Philippum miles narravit naufragium, de beneficio accepto tacuit quin possessiones coloni illius petere ausus, obtinuit. Colonus dissimulata injuria Epistolam scripsit, quâ militis ingratitudinem delineavit. Ea lectâ exarsit Philippus & mandavit illico Pausanæ,

niæ, ut bona priori Domino restitueret, cœterum improbissimo militi, ingratissimo hospiti stigmata ingratitudinem testatura inscriberet. Hic *Mundi mercedem* duplii titulo exolvit. Siquidem eam & dedit alteri, & accepit. Neque illo melior ipse Philippus qui triennio exul apud Thebanos ex Epaminondæ consuetudine ea consecutus esse creditur, per quæ postea tantus evasit Imperator, hanc Thebanis rependit gratiam *Mundi mercede*. Nam ubi eos ad Chæronæam vicit, captivos non solum non dimisit, sed Principes civitatis alios percussit, alios in exilium ablegavit, intersectorum etiam corpora vendidit, & civitatem revocatis exilibus administrandam concessit. Qui tandem à Pausania nobilissimo juvēne, quem in delitiis habuerat, eadem remuneratus *Mundi mercede* occisus est.

V. At cur prophanis immoror, cum non defint sacra? Josephus Ægypti Prorex, quantâ prudentiâ gubernavit Ægyptum! à fame servavit! & fideli servitio Regiæ aulæ præfuit! ab omnibus honoratus, omnibus charus! Verùm surrexit interea *Rex novus super Ægyptum, qui ignorabat Joseph*: hic mandavit opprimenti posteritatem Joseph, & multis aggravari laboribus, donec Deus misertus Ifraëlitarum, Ducem eius mitteret Moysem, cuius sapientia & miraculis populus ex Ægypto eductus est: hic ipse tamen populus tantum consecutus beneficium, quoties Moysi detrectando obsequium, murmurando, obloquendo, rebellando *Mundi mercedem* persolvit? sed quam perceperunt Mercedem hi murmuratores? Nempe illam quam comminatus est Spiritus Sanctus per sapientem: *Qui reddit mala pro bonis non recedet malum de domo eius.*

Sabellic.
lib. 3.
Ennead.
4.
Ælian.
lib. 6.
var. hist.

Exod. I.

Prov. 17.

Ccc 3

eius. Exclusi sunt à terra promissionis, mortui sunt in deserto, nec ullus præter Josue & Caleb ingressus est terram quam promiserat illis Deus ex tot milibus qui educti fuerant ex Ægypto: imò nec ipse Moysès eorum Duxtor, dicente Domino: *Omnis*

*Num. 14.**v. 29.*

qui numerati estis à viginti annis & supra, & murmuratis contra me, non intrabitis terram, super quam levavi manum meam, ut habitare vos facherem, præter Caleb filium Jephone, & Josue filium Nun.

*1. Reg. 17**1. Reg. 18.**Vid. c. 19*

*S. Basil.
Seleuc.
orat. 11.*

VI. Contemplemur aliquantis per Davidem, & inquiramus quid ipse à mundo retulerit pro suis egregijs facinoribus. Stabant ex opposito acies Philistæorum & Israëlitarum: insultabat Israëlitis Goliath gigantea moles: *Saul & omnes Israëlite stuperbant, & metuebant nimis.* Facile qui metuunt in turpem aguntur fugam. Nisi David accurreret, qui funda sua Goliathum prostreret male cessisset bellum Sauli. Prostratus est Goliath virtute Davidis, fugit Philistijm & liberati sunt à metu Israëlitæ. Insuper orto alio bello *egressus David pugnavit ad versus Philistijm, percussitque eos plaga magna, & fugerunt à facie ejus.* Ad hæc cum Spiritus malus ariperet Saulem, David citharam suam percutiens psallendo fugabat spiritum. Tantis beneficijs obligatus Saul quid rependit Davidi? *David iterum psallebat manu sua, nisusque est Saul configere David lancea in pariete.* Hoccine pretium est, quo vis ingrate Rex qersolvere liberationem à Dæmoni? Aptè hic Basilius Seleuciensis: *Paulum à Dæmoni exitu levatus Saul, & adversorum detersa caligine, in Davidem quem pulsantem agnoverat hastam, ejaculatus MEDICINÆ PRETIUM cædem obtulit.* Ita ne compensantur beneficia male factis? Ita com-

pen-

pensat Mundus. David fugit, & seipsum damnat OSTRACISMO ; sed *Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo ejus.* Perijt Saul & domus ejus: domus David promissionem accepit, quod *regni ejus non erit finis.* Et natus est ex ejus progenie Christus , cuius regni non erit finis.

VII. Verum si ipse Christus Dei Filius pro infinitis beneficijs , quæ mundo exhibuit non aliam ab hominibus accepit, quam *Mundi mercedem,* quid sperent ejus Apostoli, quid nos Christiani ? Quæritur ille aquid Prophetas : *Posuerunt adversum me mala pro bonis, & odium pro dilectione mea,* ait sub ejus persona David. Et Jeremias eodem sensu : *Nunquid redditur pro bono malum, quia foderunt foream animæ meæ?* Id non solum de Judæis , qui eum crucifixerunt intelligendum est, sed de omnibus peccatoribus , ut advertit Hugo Cardinalis : *Dominus enim multa bona fecit hominibus, creando, recreando, & facit quotidie sustentando ad pœnitentiam expectando, & multis alijs modis, pro quibus ipsi deberent retribuere ei bona, quæ possunt facere, quæ tamen nihil sunt respectu bonorum acceptorum.* Sed tamen multi ponunt *adversus eum mala pro bonis qui scilicet peccare non desistunt, rursum crucifigentes sibi metipsis Filium Dei.* Omnes igitur nos Deo pro beneficijs reddimus malum pro bono id est *Mundi mercedem,* & quantum in nobis est per peccata illi ex animabus nostris iniquissimè *Ostracismum* indicimus. Quid mirum ergo si etiam nobis ab aliis hominibus sœpè contingat *Mundi mercedem* reponi pro beneficijs ? si in peccatis sumus , meremur ; si justi sumus , aliquando meruimus : neque debemus exinde scandalizari , id est queri sive contra Deum, sive contra ho-

Psal. 108.

Jerem. 18.

Hugo.
Card. in
Psal. 108.

homines, Deum quod permittat persecutio[n]es in-
nocentum, homines quod reddant pro bono
malum.

VIII. Illud potius considerandum nobis est,
quomodo feramus æquo animo, detractiones, con-
tumelias, opprobria, injurias proximorum. Si me
persecuti sunt & vos persequentur: ait Christus Ma-
gister noster. Nunquam nobis tantæ fient injuriæ,
quantæ sunt factæ Salvatori. Inter has agamus
quod ipse egit. In memorato Psalmo ait ipse de se:
Pro eo ut me diligenter detrahebant mihi. Et quid tu
Domine? Ego autem orabam. Similiter Jeremias:
*Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro
eis bonum, & averterem indignationem tuam ab eis.*
Ubi iterum Hugo Cardinalis in rem nostram ap-
positè: *Recordare quod steterim in conspectu tuo, quia
licet me persequerentur, non cessabam pro eis orare te.* O
indigna Chistiano homine retributio pro perse-
cutione! In hoc dignoscuntur ab aliis veri Christi i-
mitatores, qui ad injurias & contumelias, ad detra-
ctiones & opprobria, ad omnem persecutionem,
dicunt: *Ego autem orabo.* Persequentur me inimici
mei de civitate in civitatem sicut Apostolos: *Ego
autem orabo.* irridebunt me quasi simplicem qui ne-
sciam referre par pari. *Ego autem orabo:* Exsilia-
bunt me etiam orantem pro ipsis: *Ego autem ora-
bo,* te Dominum meum imitans qui dixisti: *Locuti
funt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odij cir-
cumdederunt me.* *Ego autem orabam:* Volo enim insig-
niri nota veri Christiani, & imitatoris Christi: Vo-
lo cum Joanne Ferro usurpare Symbolum pluviae
e cœlo cadentis in mare cum epigrapha: *Reddit
agmine dulci.* Salsas aquas emitit ex se mare, quas
so-

Joan. 15.
v. 20.

Hugo
Card. in
Jerem. c.
18.

Psal. cit.

Jo. Ferro.
p. 2.
Theat.

solis calor in altum trahit, & rursum liquatas in mare depluit, quodq; falsum & amarum accepit, reddit agmine dulci. Sic ego pro malis bona reddam.

IX. De Armerio Rege Armeniæ narrat Xenophon, quod filio suo Tygrani præceptorem dederit virum præclarum & sapientem, quem postea sibi suspectum occidi jussit. Hic morti proximus Tygranem monuit : *Ne tu Patri quidquam succenseris quod me morte militabit, non enim hoc ex malevolentia, sed ex ignorantia facit.* Et quid à Christiano amplius desideres ? quasi diceret : *Ignosce illi, non enim scit, quid faciat.* O quam multis Christianis exprobabunt Ethnici, & infideles in illa die, quod Sultanus Turcarum Asa objecit Romano Diogeni Orientis Imperatori, quem bello captum suæ mensæ adhibuit, & humanè tractavit percontans ex eo : *Quid tu fecisses si me in tua babuisses potestate ?* cumq; respondisset Romanus : *multis te confecissim vulneribus :* reposuit mox Sultanus : *Ego verò tuam crudelitatem non imitabor : audio enim vestrum vobis præcipere Christum pacem & obli-vionem injuriarum.* Ut dixit, ita fecit, perpetua pace inita cum Christianis. Turpe est nos vinci ab infidelibus. An forte illis detiores esse volumus, quia bonum habemus Dominum facile ignoscitem ? sed quomodo vis ut tibi ipse ignoscat, cum tuo proximo succenseas si te ledat ? Quin potius cum Christo oras, *Domine ignosce illis non enim sciunt quid faciunt.*

X. Et non vis esse Beatus cùm Christus promittat : *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Beati estis cum maledixerint vobis, & persecut vos fuerint, & dixerint omne malum ad-versum vos mentientes.* Beati omnino qui reddit pro malo bonum,

D d d

qui

Xenoph.
Cyropa.
lib. 4.

Sponda.
ad an.
1078.

Matth. 5.

qui persecutiones æquo animo tolerant imitatores Filij Dei, recepturi mercedem Filiorum Dei, quoniam ipsorum est regnum cælorum: cum universa persecutores nemini plusquam sibiipsis noceant. Apis dum pungit, perit, in perniciem suam vibrans aculeum. *Malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit*, ait Attalus apud Senecam. Persecutores proborum appellat David tauros & vitulos: *Circumderunt me vituli multi; tauri pingues obfederunt me*. Quis nescit cur vituli, & tauri impinguentur & saginentur? nempe ad viætimam. Aptissima allegoria! cum enim improbi diù probis insultaverint eosq; persequendo velut cornibus impetierint, tandem ad viætimas destinantur. *Tauri pingues obfederunt me*: quod sub alio typo exprimit Oleaster ad illa verba de Aria Noëtica: *Multiplicatæ sunt aque, & elevarerunt arcam in sublime*. Eisdem aquis impi suffocantur, ac demerguntur, quibus piorum navis elevatur, ut quod impiis est in ruinam, bonis sit in sublevationem: quod conforme est dicto Pauli hortantis suos Philippenses ad patientiam in persecutionibus: *In nullo terreamini ab adversariis: quæ illis est causa perditionis, vobis autem salutis*. Firmandus est animus ad æquanimitatem, ut nullis perturbetur adversariorum moliminibus. Habeamus gratiam Dei, & sufficit, ut nullus nobis nocere possit, & pro magna gratia suscipiamus si improbi nos excludant à suo consilio: *Absq; synagogis facient vos, si arbitrentur obsequium se praestare Deo, si nos mortifcent, aut plane morte afficiant*. *Mala cœtera habent terminum*: S. Cyprianus: *Zelus terminum non habet: perseverans malum est hominem persequi ad Dei gratiam pertinentem*. Vel ob hoc ipsum gaudemus, si continuis persecu-

*Senec. Ep.
82.
Psal. 21.*

*Oleast. in
c. 7. Ge-
nes.*

*I. Phil. I.
v. 28.*

*S. Cypri-
an. lib. de
lito.*

tionibus impetamur, si una injuria alteram excipiat, quia signum est nos esse ad Dei gratiam pertinentes: *Hæc locutus sum vobis ut non scandalizemini.*

DISCURSUS XXX.

Dominica Pentecostes.

Parallelæ Temporum

T H E M A.

Veni Creator Spiritus, mentes tuorum
visita. *Hymn. Eccles.*

SYNOPSIS.

I. Humana fragilitas tanta est,
ut indies in deterius proruamus, gratiam Dei repudiantes; vix erigimur, & iterum concidimus: ac si tempora temporibus conferamus peior nunc est status mundi, quam fuerit quando Spiritus S. mundum recreavit, & renovavit faciem terræ.

II. Quis status fuerit Europe cum Christus in terris degeneret, possumus ex antiquis historicis reprehendere, Romani toti in vitia precipites & hinc cœpit declinare Imper-

rium: nec ætas nostra multo melior.

III. Imò si comparemus nostra tempora cum illis, evidentur aliqua scelera nunc magis vivere quam olim, unde eadem exspectanda fortuna. Jerosolyma arguitur peiora fecisse, quam Pentapolis, quia viso pœnæ exemplo se non emendavit.

IV. Jerosolyma in tribus deficit Christo in terris versante, regno, sacerdotio, sincera doctrina: apud gentes thuc magna caligo, unde oportuno